

[REDACTED] dnia 22 lipca 2013 r.

Sygn. akt: OSD 9/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej [REDACTED]

z dnia 22 lipca 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Mościńska

Sędziowie: r. pr. Anna Wrzosińska

r. pr. Elżbieta Wołosz

Protokolant: apl. radc. Marcin Mucharski

Po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2013 r. sprawy z zażalenia Skarżącego [REDACTED] [REDACTED] od postanowienia Zastępcy rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 lutego 2013r. o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

utrzymać w mocy postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia wydane w dniu 26 lutego 2013 roku przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w sprawie o sygnaturze akt: [REDACTED]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Uzasadnienie

Dnia 3 grudnia 2012 r. Pan [REDAKTOWANO] złożył pisemną skargę na czynności radcy prawnego [REDAKTOWANO] twierdząc, że naruszyła ona prawo działając jako pełnomocnik Pani [REDAKTOWANO] w następujący sposób:

-w okresie od dnia 13.11.2012 r. do dnia 16.11.2012 r. działając z góry powziętym zamiarem dokonała bezprawnej eksmisji skarżącego z lokalu mieszkalnego przy [REDAKTOWANO]

-dnia 16.11.2012 r. zamknęła w wskazanym powyżej lokalu skarżącego wraz z jego rodzicami pozbawiając ich w ten sposób wolności oraz pozbawiła skarżącego rzeczy ruchomych w postaci komody i rolet o wartości nie mniejszej niż 2 800,00 zł

-dnia 13.11.2012 r. posługiwała się tytułem adwokata

Skarżący wskazał również, że radca prawny [REDAKTOWANO] w okresie od dnia 13.11.2012 r. do dnia 16.11.2012 r. zachowywała się w sposób ordynarny, uwłaczający godności zawodu radcy prawnego.

Dnia 26.02.2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających wydał postanowienie, w którym odmówił wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie, jako że nie dopatrył się w zachowaniu radcy prawnego naruszenia zasad etyki radcy prawnego.

Dnia 8 marca 2013 r. Pan [REDAKTOWANO] wniósł zażalenie na postanowienie o odmownie wszczęcia dochodzenia z dnia 26.02.2013 r. zarzucając mu:

-jednostronną i wybiórczą analizę materiału dowodowego zebranego w trakcie czynności sprawdzających przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego i oparcie swojego orzeczenia jedynie na twierdzeniach i dowodach przedłożonych przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] przy pełnym pominięciu dowodów przedłożonych przez [REDAKTOWANO]

-brak ustosunkowania się Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do wszystkich zarzucanych [REDAKTOWANO] czynów,

-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenie

Pan [REDAKTOWANO] wniósł jednocześnie o zmianę wskazanego powyżej postanowienia ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Radca prawny [REDAKTOWANO] ustosunkowała się do zażalenia skarżącego w piśmie z dnia 23.05.2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] ustalił następujący stan faktyczny:

Właścicielem lokalu mieszkalnego położonego [REDAKTOWANE] jest Pani [REDAKTOWANE] –była partnerka skarżącego. Skarżący nie był w ww. lokalu zameldowany, nie jest także jego współwłaścicielem, co znajduje potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do postępowania przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] tj. odpisie księgi wieczystej oraz zaświadczeniu o zameldowaniu. Wobec rozpadu wspólnego pożycia pomiędzy [REDAKTOWANE] a skarżącym Pani [REDAKTOWANE] zdecydowała o zakończeniu wspólnego zamieszkiwania w związku z czym zmuszana była do poinformowaniu Pana [REDAKTOWANE] o konieczności opuszczenia lokalu i opróżnienia go z jego rzeczy. Z uwagi na brak porozumienia w tym zakresie Pani [REDAKTOWANE] zwróciła się o udzielenie prawnego wsparcia przez radcę prawnego.

Radca Prawny [REDAKTOWANE] w dniu 13.11.2012 r. oraz dniu 16.11.2012 r. uczestniczyła w spotkaniach mających na celu dobrowolne opuszczenie i opróżnienie z rzeczy skarżącego lokalu przy ul. [REDAKTOWANE] działając jako pełnomocnik Pani [REDAKTOWANE]. Radca prawny brał udział w powyższych czynnościach w celu zapewnienia swojej klientce pomocy i ochrony prawnej.

Dnia 13.11.2012 r. Pani [REDAKTOWANE] wraz z radcą prawnym [REDAKTOWANE] udały się do mieszkania przy ul. [REDAKTOWANE] w celu wyjaśnienia [REDAKTOWANE] że nie posiada on tytułu prawnego do korzystania z tego lokalu i powinien go niezwłocznie opuścić. Panu [REDAKTOWANE] zostały przedstawione odpowiednie dokumenty potwierdzające tę okoliczność. W celu zapewnienia Panu [REDAKTOWANE] możliwości opuszczenia lokalu i zabrania z niego rzeczy stanowiących jego własność zaproponowano mu zawarcie porozumienia i ugodowe ustalenie dogodnego terminu. Pan [REDAKTOWANE] odmówił opuszczenia mieszkania. Porozumienie nie zostało zawarte, a wobec sporu co do podstaw korzystania z lokalu przez Pana [REDAKTOWANE] radca prawny poprosiła o pomoc policję. Policjanci, którzy przybyli do spornego lokalu wyjaśnili Panu [REDAKTOWANE] że nie posiada on tytułu prawnego do korzystania z mieszkania przy ul. [REDAKTOWANE] i wobec tego musi je opuścić. Pan [REDAKTOWANE] zastosował się do polecenia funkcjonariuszy policji i opuścił mieszkanie.

Kolejne spotkanie Pani [REDAKTOWANE] z Panem [REDAKTOWANE] miało miejsce dnia 16.11.2012 r. W tym terminie miało dojść do opróżnienia spornego lokalu z rzeczy pozostawionych przez Pana [REDAKTOWANE]. W mieszkaniu zjawili się także rodzice Pana [REDAKTOWANE]. Panu [REDAKTOWANE] umożliwiono opróżnienie lokalu z rzeczy stanowiących jego własność, natomiast przedmioty sporne pozostawiono w mieszkaniu w celu późniejszego wyjaśnienia ich prawnego statusu. W celu zabezpieczenia późniejszych roszczeń na miejscu sporządzono protokół odbioru rzeczy zawierający spis rzeczy odebranych i spornych. Brak porozumienia w tym zakresie doprowadził jednak do konieczności ponownego wezwania policji.

Bezspornym jest, że niniejsza sytuacja jest źródłem poważnego sporu, budzącego u obu stron emocje. Jednakże z przedstawionych dowodów wynika, że radca prawny [REDAKTOWANE] podczas czynności, w których uczestniczyła sprawowała pieczę nad przeprowadzeniem ich

w sposób zgodny z prawem jednocześnie nawołując strony do ugodowego rozwiązania konfliktu.

Wskazać należy, że strona skarżąca nie przedstawiła dowodów przemawiających za uznaniem, że radca prawny [REDACTED] działała w sposób niezgodny z prawem naruszając zasady etyki radcy prawnego. Twierdzenia takiego nie można oprzeć jedynie na subiektywnych zeznaniach świadków zaangażowanych emocjonalnie w zaistniały spór.

Wobec powyższego brak jest przesłanek do wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie, co dało podstawę do wydania niniejszego postanowienia.

Anne Marie Anna Morawski

Wotum